

יחסי החסמים

בפני יום שלישי בים באליל תשנ"ג, (14 בספטמבר 03) שעה 19:20 מחיר 2.20 ש"ח כולל מע"מ.

ישראל וירדן יחתמו היום על הסכם המסגרת לאו"ם

* הנסיך חסאן ירדן תמשיך לדרוש חזרת הפליטים החלטה בדבר מעמדה של ירושלים *
 * של ירושלים *
 * של ירושלים *

מקומות החסמים בין אש"ף חסאן, אשר כי הממלכה מוכנה גם להודיע על סדר דיום הידן לישראל שנושעם אצמול בדר' לתו"ע רשמית על "סיועה של גי-השראלי", מסר ברשת אג-בי-שיגססוק, ייחזקם דיום האנס סרדי יום למר"מ, שגובשה לפני סי. ירדן עיכבה את הסכמתה שיחזרה ממצרות לשלום בין מטמר ורדשים. היום זהו היום הפלישתני- ישראלי הידן, אשר למטר, אנו מוכי (המשך בעמוד 6)

כשרב"ן לימינו ערפאת משמאלו וקלימון במרכז לקור השואות הארפיים עור מרשעות הבית הלבן

נחתם ההסכם בין ישראל ואש"ף

* על הסכם ההכרה והעקרונות חתמו פרס ואבו מאזן * רבין נראה כמתעט כשלוח את ידי ערפאת *

"המודיע": הניצחון כולו של אש"ף

"המודיע", ביטאונה של אגודת ישראל, גם הוא אינו יוצא מכליו. תשעה טורים בעמודו, חמישה מהם בלבד הוקדשו לכותרת הראשית, המשלבת תוכן וצבע: "הסכם העקרונות בין ישראל ואש"ף נחתם בושינגטון בטקס צבעוני רב משתתפים". אותיות הכותרת הזו אינן שונות מכל כותרת ראשית שיגרתית. גם כאן, ב"המודיע", העמוד הראשון עמוס מודעות. בצד ימין של העמוד שורה של מודעות אירוסין, ובצד שמאל — להבדיל אלף אלפי הבדלות — מודעות אבל.

מה הסיבה לכך ש"המודיע" די אינו נלהב, מחתימת ההסכם בושינגטון? התשובה לכך במאמר הראשי, בעמוד השני. הכותרת מסגירה מיד את התוכן: "הניצחון כולו של אש"ף".

המאמר פותח, קודם כל, בדרכי השתאות: "אפשר לומר, כי מה שהתרחש אתמול בבית הלבן הוא מאורע שלא ייאמן כי יסופר, ובכל זאת אירע". ואחרי המסקנה שהאירוע התרחש גם התרחש, הוא מגיע מיד למסקנה, כי "יש להם, לערבים, סיבה לשמחה. הם מאמינים, כי ביריחו ובעזה הונחה אבן הפינה למדינה הפלשתינית, שתגשים את מאווייהם... הם מתמלאים תקווה שכל החלומות שחלמו כל השנים יבואו על התגשמותם, חלילה... אם יש לגורם ישראלי הרגשה של ניצחון מפלגתי, הוא שיין כולו לשמאל בדמותה של מרצ ושל אותו חלק שמאלני בתוך מפלגת העבודה. שניהם נתמכו בלא מעט קולות על-ידי המיעוט הערבי בישראל, שהעניק להם מספר ניכר של מנדטים, ומכוחם הביאו את ישראל ל"טקס כניעה" כמו זה, שהתרחש אתמול במדשאות הבית הלבן... בטקס לא היה הרבה כנותן כבוד לישראל... אחרי הרגשה קשה זו אסור להתעלם מן האמונה שיושב בשמיים ישחק למו, וכפי שידע להפר עצת זדים כעבר יידע גם הפעם להפר עצתם של אויבים מאתמול, המעמידים היום פני ידידים. ואנו אומרים זאת מתוך אמונה שאנו חיים בארץ, שעיינו ה' אלוקיני בה מראשית שנה ועד

אחרית שנה, ועצת ה' היא תקום, להגן על ישראל מכל מזימות ומכל הטעויות שנעשו וייעשו על-ידי יהודים, שמרוב תסכול וחוסר אונים נפלו לרשת שהוליכו להם. והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, כי אין לנו אלא להישען על אבינו שבשמיים, בבוא עת פקודה שתבוא במהרה בימינו, ואו תיוושע יהודה וישראל תשועת עולמים. מי שמאמין באמונת אומן, באמונה זו, לא צריך ליפול בעצת היצר, לא צריך לחשוב במחשבות של ייאוש — ולצפות לישועה."

"יום ליום": מנצחה בירוסים עם הפלסטינים

ומעתון חרדי — לעתון חרדי נוסף. "יום ליום", ביטאון הנוצח ש"ס. "יום ליום" מקדים מאוד את סגירתו, ולכן, בעוד עתונים אחרים מדווחים ביום שלישי בפרוטרוט על שאירע בושינגטון, הנה מעיד על עצמו "יום ליום", בידיעה שמתחת לכותרת הראשית: "שעה שגיליון זה יורד לפרס, נאספים במדשאה הדרומית בבית הלבן בושינגטון שלושת אלפים איש... שר החוץ שמעון פרס ומחמוד עבאס יחתמו על ההסכם, יוחלפו ברכות, רבין וערפאת ילחצו ידיים..."

רק בעתון של יום רביעי, ערב ראש השנה, יש כבר דיווח מעודכן יותר של מה שאירע יומיים קודם לכן. מגבלות הפקתיות של "יום יום" הן אלה שהביאו לכך שהתמונה בעמוד הראשון היא תמונת הכיסאות הריקים בחזית הבית הלבן, כפי שצולמו בעת ההכנות לטקס.

ובכל זאת, תגיגות-משהו נמסכת לעמוד שמחצית ממנו ויותר מוקדשים לנושא. הכותרת הראשית הנתונה במסגרת, מתנבאת: "רבין וערפאת: לחיצת ידיים בבית הלבן".

כאותה עת, כוכור, דרעי ופנחסי אחרי ההתפטרות אך ש"ס חברה בקואליציה, ועליה לנהוג זהירות רבה בכל הקשור לתגובותיה על

פערים שנראים כה עמוקים? איך מחברים בין אלה המבקשים את המכסימום לבין אלה שמעוניינים לתת כמה שפחות? איך מסבירים לעם הפלשתיני שרביץ — לפחות על פי מה שהוא מצהיר כעת — אינו מתכוון לתת להם מדינה פלשתינית, בעוד הם כבר מכריזים, כי בירתה של המדינה הפלשתינית היא ירושלים? ושאלת השאלות קשורה בהתנהגותם של ארגוני הטרור. אם יחליטו להציף את ישראל בפגזים, ישמור השם, הרי שתהליך השלום יימאס מהר מאוד על כל הצדדים, שלא לדבר על האפשרות שערפאת יחוסל ויורשיו יקראו את הכתוב על הקיר — מה נעשה אז? נפלוש לעזה? נכבוש את יריחו? ... השאלה אם הסיכון היה מחושב ומשתלם או שמא הוא פראי ונובע מרצונם של כמה אנשים 'להיכנס להסטוריה', תוכל להיפתר רק בעתיד. הבעיה היא שההכרעות צריכות ליפול כבר עכשיו.

"ג'רוזלם פוסט": סיכון גדול מדי"

ה"ג'רוזלם פוסט" — שעל פי ריבויים מן העבר והאשמות של עובדיו שפוטרו יש לעורכייו נטיות מובהקות כלפי הליכוד — רואה עצמו בראש ובראשונה עתון חדשות, ועל אף שהוא ככל הנראה נגד ההסכם מופיעה בו תמונת צבע גדולה בעמוד ראשון.

המהלך — למרות קולות רמים מאוד הבוקעים מציבור בוחריה. לפיכך, מאמר המערכת של "יום ליום" צועד על חבל דק מאוד, פוסע בזהירות רבה על ביצים שבירות: "... יום חתימת ההסכם בושינגטון הוא יום המציין מפנה ביחסינו עם הפלשתינים, אך עדיין אינו מהווה נקודת סיום לתקופה של טרור ולתחילתה של תקופת שלום כן ואמיתי. לכן אולי הרגלים לא הונפו והתרועות לא נשמעו... בעוד ימים, לכשתחזור הרצועה, לא יהיה זה מענייננו אם יכו שם איש את רעהו. כעת תפילתנו ליושב במרומים, כי ההסכם שנחתם בושינגטון יביא בעקבותיו את השלום האמיתי".

בולטת במיוחד בגיליונות ה-14 וה-15 בספטמבר מודעת-ענק, על עמוד שלם, מטעם מועצת "שלום בשלבים". מועצה זו גייסה עשרות רבות של קצינים בכירים במילואים ואנשי אקדמיה בכירים, התומכים במהלכי השלום של הממשלה. בעתון כמו "יום ליום", שלא רק תוכן הידיעות המתפרסמות בו נבדק בשבע עיניים אלא גם תוכן המודעות, זה יותר מרמז עבה כקורת בית הבד ביחס לעמדותיה של התנועה. וגם בגיליון היומיים שאחרי, בעתון שבו סופר לקוראי "יום ליום" מה התרחש בטקס בושינגטון, נוקט העתון קו זהיר ובמאמר שכותרתו "אחרי האופוריה" מעדיף הכותב, חגי ברוך, להציג סימני שאלה: "... איך מחברים על פני

האסיכול אקסיו
את הסמל - היכל הבר
 ההנהלה והנהלת התקיים איזה בחנוכה תשנ"ג
 בבל שתאמפו יותר תזכו יותר
 להשיג בחנויות ובצרכנות
 לקראת החגים
 מרית נשמה במחיר מיוחד

תלפון 5790261-03

המגזין

בטאון אגודת ישראל העולמית — ירושלים

שנה מ"ד גל' 12722
 2.20 ש"ח כ' מע"מ

בס"ד יום ג' פ' האזינו כ"ח באלול תשנ"ג (14 בספטמבר 93)
 דף היומי: בבלי — גיטין ח'; ירושלמי — מעשרות י"ב

ראש הממשלה רבין וראש אש"ף ערפאת לחצו ידיים

הסכם העקרונות בין ישראל ואש"ף נחתם בושינגטון בטקס צבעוני רב משתתפים

ההסכם מאשר מימשל עצמי פלשתיני בעזה וביריחו * אבו מאזן: אנו נסדיר את בעיות היסוד שלנו, ירושלים, שיבת הפליטים וההתנחלויות

שרות א.א.

תיקון וחדוש כל סוגי מכונות כביסה - מדיחי כלים - מיובשי כביסה - מומחים למכונות קוריסטל ו-AEG

כן החקנת לוחות חשמל ביתיים

★ שירות אמין ומחירי★

ממדיה אלקטרוניקה 24 שעות

03-5701783

ר' עקיבא 16 ב"ב

יום ליוס

בס"ד, יום שלישי כ"ח באלול תשנ"ג (14.9.93) גליון מס' 130 מחיר: 2 ש"ח (כולל מע"מ)

מבצע לגברים בלבד!

למטע נהיגה ע"י מורה אבוך

16 שנות ותק

1100 ש"ח ל- 20 שעות

בתשלום מראש + 5000 ש"ח

+ ספר תאוריה חינם

02-5101487

עד 18 תשלומים ביה

יריות על מאחו של צה"ל ליד רמאללה

בשטחים: שביתה כללית בהוראת החמאס - לצד הפגנות שמחה לקראת בואו של ערפאת

כמה יריות נורו הבוקר (יום ב') לעבר מאחו של צה"ל בכפר אלמעייר שבנפת רמאללה. איש לא נפגע ולא נגרם נזק. חיילי הכוח הגיבו באש והצבא התל סר רק את האזור.

במסגרת האירוע צה"ל את העוצר שהוטל על העיר לאחר יריית שנויה אמש לעבר אוטובוס של אגוד נגדו לפצעתו של הנהג פצעים קלים.

ביהודה ושמרנו וברצועת עזה הי-

רבין וערפאת: לחיצת ידיים בבית הלבן

קלינטון קורא למנהיג אש"ף לגנות את מבצעי הפיגועים והריגת 4 הישראלים ■ לאחר ההסכם עם אש"ף יחתם מסמך עם ירדן על לוח זמנים בתהליך השלום

האת והטקס המרשים והמאובטח היטב, המסוקר ע"י עשרות צוותי טלוויזיה בשידור חי בכל רחבי העולם, יוצא לדרך. שי החוץ שמי עור פרו. וראש המחלקה לציוניות

מאת יעקב מועלם

שעה שגליון זה יורד לפרסום.

העמוד הראשון של "יום ליוס" עם ההכנות לחתימה במקום החתימה עצמה

"סיכון גדול מדי", מכתיר יהודה לוי את מאמרו, ומזהיר את שלא קרא את מאמר המערכת. "מעולם לא הבעתי מעל דפי העתון את השקפותי האישיות בנושאים פוליטיים", כותב לוי. "גם כאשר אחדים מאותם עתונאים שהתפטרו מהעתון לפני כארבע שנים ניסו לשוות לצעדם גוון של 'מאבק פוליטי', וניסו לתאר אותי כימיני קיצוני מסוכן... עם כל הכמיהה לשלום, אסור לנו להתעלם מן השאלה האם מדינת ישראל יכולה להתקיים לצידה של מדינה פלסטינית בגדה המערבית וברצועת עזה. עד לפני ימים אחדים, לפי הקונצנזוס - שהקיף 80-85 אחוזים מבין הישראלים, ואשר קיבל תוקף מישנה מדבריהם של מנהיגיה הקודמים של ישראל ושל מנהיגיה הנבחרים, ואשר נתמך על ידי הממשל האמריקני - התשובה היתה לא באל"ף רבתי". לאחר מכן לוי מפרט את סכנותיה של מדינה פלסטינית, הסכנה הנשקפת מיישום "זכות השיבה" ומוסיף, כי "יכולנו להגיע להסדר טוב יותר אלמלא איבדנו את נחישות דעתנו ואת סבלנותנו. זה עלול היה לקחת עוד שנה-שנתיים, אבל לא היינו נראים בסופן כמו אותו רץ למרחקים ארוכים שששל לפני הפיגוע. ייתכן שפחדיי יתבדו, אבל קיים סיכוי סביר ביותר שהם יוכחו כנכונים. המעט שהייתי מצפה מהממשלה

כן, כמובן, הלחיצה. והכותרת שמעל, לא גדולה מדי לא קטנה מדי, מצטטת את רבין: "הגיעה עת השלום". כותרת המשנה אינה מקפחת את פרס המצוטט במילים: "אתמול חלום, היום מחויבות". תמונת צבע בעמוד הראשון של ה"גרזולם פוסט" אינה עניין של יום-יום, והיא שמורה רק לימי שישי, לערבי חג, לקבלת מודעה בצבע בעמוד מקביל ולאירועים מיוחדים. הפעם, האירוע המיוחד הכתיב את הצבע.

אולם, הדבר המעניין ביותר בגליון היום שאחרי של ה"גרזולם פוסט" הוא מאמרו של יהודה לוי, נשיא העתון והמו"ל, המופיע בצמוד למאמר המערכת. מאמר המערכת הלא-חתום מדבר על אופוריה וחששות, ואינו מסתיר כי ב"גרזולם פוסט" לא אוהבים את ההסכם; על כך שאין צורך לתת אמון במהימנותם של סקרי דעת קהל, כדי לדעת שרוב הישראלים והפלשתינים אכן תומכים בהסכם ולו רק בגלל השנים הארוכות של המלחמות ושפיכות-הדמים; על כך שערפאת לא גינה את הטרור, כפי שהבטיח לעשות; חשש מפני מדינה פלסטינית שבירתה מזרח ירושלים; תסריט שלפיו המדינה הפלסטינית הצפויה לקום תהווה צעד ראשון ליצירת רצף ערבי ודיקלי, שתחילתו באיראן וסופו בפרברי תל אביב.

THE JERUSALEM POST
an international newspaper
distributed on 6 continents
in English and French
Over 500,000 readers
worldwide

THE JERUSALEM POST

For your shopping convenience
THE JERUSALEM POST
BOOK DEPT.
is open Sun. - Thur.,
9:00 a.m. - 4:00 p.m.
Fridays 9:00 a.m. - 1:00 p.m.
10 Harav Kook St.
Downtown Jerusalem.
Tel. 02-241282

VOLUME LXI, NUMBER 18461

TUESDAY, SEPTEMBER 14, 1993 • ELUL 28, 5753 • RABIA AWAL 28, 1414

NIS 3.40 (EILAT NIS 2.90)

'TIME FOR PEACE HAS COME'

Israel, PLO sign accords; Rabin and Arafat shake hands

להלוואות. לעומת זאת, ביומיים שאחרי, כגיליון ערב ראש השנה, יצא "גלובס" עם "שנת שלום, מוסף מיוחד".

לעשות במצב כזה גורלי הוא שתציג בפני הציבור את כל פרטי ההסכם וההבנות, והעם יאשר אותם – או ידחה אותם.

"טלגרף": "יום שבא לבכות"

כיצד פתר ה"טלגרף" את שאלת הזמן, שהותרה אותו מאחור מבחינת סיקור האירועים? הכותרת הראשית עוסקת אומנם בחוב החיצוני נטו של ישראל, אבל העורך, מתי גולן, לא נתן לאירוע שיחלוף ללא תגובה. לכן הוא כתב במדורו "בסוגריים", אלא שבעמוד הראשון ובצורה מודגשת – הן מן הבחינה הגרפית והן מבחינת גודל האותיות – כי זהו "יום שבא לבכות. משמחה. על ההכרה ההדדית. על קץ האיבה. על ריחו של עידן חדש. על הסיכויים וההזדמנויות, על השאיפות והתקוות. על החייל שילך ליחידה הקרבית ואולי יחזור ממנה מבלי שנפגע, מבלי שפגע. יום שבא לבכות. מצער. על האלפים שידעו את המוות לפני שידעו חיים, על האבות והאימהות ששכלו ואיבדו את טעם החיים, על האלמנות והיתומים שחייהם נפגמו לעד. יום שבא לבכות. מכעס.

"גלובס": המשק בפתח תקופה חדשה

גם העתונים הכלכליים, שהם בעצם עתוני הערב היחידים בישראל, התייחסו לעניין, בדרכם. אולם, מאחר שמועד הדפסתם אינו מאפשר התייחסות מלאה, היתה הסקירה בעתון של היום שאחרי, שהודפס כמעט באותה שעה שבה נחתם ההסכם, מזערית. "גלובס", למשל, יצא בכותרת ראשית, שהיתה טובה בכל עת של דיבורים על הפשרה ביחסי המדינות במזרח התיכון: "שוחט: המשק בפתח תקופה חדשה; התהליכים הכלכליים לא יהיו מהירים". לעומת זאת, מסגרת על שני טורים מבשרת במלה אחת: "חותמים", ובה נכתב, בין השאר, כי "עם סגירת הגיליון נחתם בושינגטון מסמך העקרונות" וכו'. בחלק השני של העתון, "גלובס הערב" יש התייחסות לצפוי באמצעות ראיון עם מוחמד יאזיגי, יו"ר איגוד התעשיינים של רצועת עזה, המצהיר: "לא רוצים מתנות, זקוקים

כותרת המדור "שוק ההון": מזכירה את וושינגטון, עוסקת בבורסה בתל אביב

METAmorphosis
Transforming IT to Address Business Functions

הכנס השנתי של מסה 901
ייעוץ במסלול "יוזא"י, הוצגה פיסות
במאריכים 11-12 באוקטובר 1993
בהשתתפות מיסב ייעוץ החברה מחו"ל

03-4957395

גלובס

שוק ההון

איטום רציח ?
ל"א.א.א.א.א.ב.ג.ד" בית !
קבלנים ויועצים לאיטום ובידוד גגות
בפיקוח מהנדס איטום
אחריות ל-10 שנים
לפרטים: פלאפון ישיר - 050-218022
משרד - 03-5337916, 5334787

חתימות בושינגטון, ירידות בת"א

עלויות שערים של כחצי אחוז במתיחת המסחר, התהפכו לירידות שערים חדות + מדד המשתנים סגר בירידה של 2.66% לרמה של 222.17 נקודות